

Sant Quirze de Colera

Una altra actuació, de més complexitat, es va focalitzar a Sant Quirze de Colera. Per arribar al gran monument medieval hi havia una carretera sense asfaltar que s'agafava en un trencant de la carretera de Rabós a Vilamaniscle. Vam decidir conjuntament amb l'Ajuntament i amb els propietaris de tot l'entorn, la família Fina de Nouvilas de la Bisbal, que també eren els propietaris del Mas Pils, que asfaltaríem el camí i portaríem el subministrament elèctric fins al monestir; monestir i restaurant no tenien electricitat i el restaurant funcionava amb un grup electrogen. Va caldre una negociació llarga amb el departament de Medi Ambient, que volia un tractament especial de la carretera amb passos canadencs i proteccions laterals per afavorir el pas de fauna i impedir les afectacions a la tortuga de l'Albera. Es van fer doncs molts passos canadencs amb proteccions laterals amb travesses i alhora es va preparar la conducció elèctrica fins al monestir. Vam fer un intent també de pactar l'espai dedicat a aparcament abans d'arribar a Santa Maria com a bé de propietat pública però no ens en vam sortir. El fet és, però, que fruit de l'acció del Govern s'arribava en carretera asfaltada fins a l'aparcament de Sant Quirze, hi arribava l'electricitat i es va restaurar la teulada de Santa Maria. Tot estava a punt per fer visitable el conjunt monumental declarat bé cultural d'interès nacional que havia estat restaurat en diverses campanyes promogudes per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona i amb projecte d'intervenció de l'arquitecte Joan Falgueras. I així durant uns anys Sant Quirze de Colera va ser visitable i estava vigilat. Ara, però, l'actual alcaldessa, Maria Teresa Ginjaume, ha alertat de l'estat d'abandonament i de vandalització del monument i ha demanat ajut a les altres administracions. Les fotografies que s'han vist mostren les proteccions de fusta de l'espai tancat del monument trencades, les caixes de l'electricitat vandalitzades i els espais de les cobertes inacabats i amb alguna actuació encara pendent a la zona del claustre. Sembla clar que un municipi petit i amb pocs recursos com ho és Rabós d'Empordà no es pot fer càrrec de la gestió d'un monument de l'envergadura de Sant Quirze. I sembla també clar que si definim un triangle monumental virtuós de l'Alt Empordà format per Vilabertran, Sant Quirze de Colera i Sant Pere de Rodes, no pot ser que Sant Quirze romanguí abandonat i deixat de la mà de Déu. En realitat la força del paisatge i del conjunt de Sant Quirze, la capacitat d'evocació, el sentit històric de la fundació i de la implantació territorial situen Sant Quirze de Colera al cor mateix d'un itinerari cultural i patrimonial de primeríssim nivell. Si Sant Pere de Rodes i Vilabertran gaudeixen d'una gestió endreçada i d'intervencions de rehabilitació successives i de programacions culturals estables, no s'entén i no pot ser que Sant Quirze de Colera sigui un angle mort en aquest triangle virtuós que he esmentat. Naturalment el volum del patrimoni sovint és desbordant i no fa gaire ha calgut una acció d'emergència per evitar el tancament de Sant Pere de Casserres. És indubtable que l'emergència a Sant Quirze és del mateix nivell i que interpel·la l'Ajuntament de Rabós, el Consell Comarcal de l'Alt Empordà, la Diputació de Girona i el departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Sé segur que tots han fet fins ara el que ha calgut i el que han pogut per evitar la degradació del monument. Ara però caldria una acció concertada de salvament integral amb un marc econòmic per a la gestió ordinària i un quadre de finançament per a la continuació de les tasques de rehabilitació. Vull confiar que d'aquí no gaire Sant Quirze de Colera s'haurà incorporat als circuits culturals i patrimonials sense la hipoteca actual que en fa un monument mig abandonat. A aquestes alçades l'endreça passa per davant del romanticisme dels monuments en ruïnes.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/06/18/sant-quirze-colera-131564962.html>